

Arrest

**nr. 161 382 van 4 februari 2016
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad LEUVEN, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 26 oktober 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad LEUVEN van 1 oktober 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 20 november 2015 met refertenummer X.

Gelet op de beschikking van 14 januari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 februari 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat W. GOOSSENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart dat zij op 13 april 2015 in België aankwam om bij haar zieke moeder te gaan inwonen.

Op 23 april 2015 diende de verzoekende partij een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie.

Op 1 oktober 2015 nam de gemachtigde van de burgemeester van de stad Leuven de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten om reden dat er geen bewijs van behoorlijke huisvesting werd overgemaakt. Dit is de thans bestreden beslissing waarvan de motivering luidt:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 51, §1, eerste lid, 51 § 1, derde lid, 51 § 2, tweede lid, 52, §3, 52 § 3, 52 § 4, vijfde lid, gelezen in combinatie met artikel 58 of artikel 69ter, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving of van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie of van een identiteitskaart voor vreemdelingen⁴ die op 23/04/2015 werd ingediend door:

Naam: T.

Voorna(a)m(en) : L.

Nationaliteit: Nepal

Geboortedatum: (...)1976

Geboorteplaats: JHAPA (NEPAL)

Identificatienummer in het Rijksregister: ¹ xxx

Verblijvende te /verklaart te verblijven te: (...) – 3000 LEUVEN

Om de volgende reden geweigerd: ²

De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om de te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van burger van de Unie:

Volgende gevraagde documenten werden niet overgemaakt: bewijs van behoorlijke huisvesting (geregistreerd huurcontract of eigendomsakte)

Aan de betrokken wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.

Wettelijke basis artikel 7,1,2° van de wet van 15/12/1980 : legaal verblijf in België is verstrekt.”

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/72 juncto artikel 39/81 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.”

De Raad wenst erop te wijzen dat de verwerende partij niet het administratief dossier binnen de voorgeschreven termijn van acht dagen toe te sturen. Met toepassing van artikel 39/59, § 1 van de vreemdelingenwet dienen de door verzoekster vermelde feiten als bewezen te worden geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn. De onder punt 1 vermelde feiten zijn dan ook de feiten zoals weergegeven door verzoekster.

De verwerende partij heeft in casu evenmin een nota met opmerkingen toegestuurd.

3. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Gedr.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden

beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

In casu blijkt dat de bestreden beslissing werd getroffen om reden dat de verzoekende partij geen bewijs van behoorlijke huisvesting had ingediend. In haar verzoekschrift en meer bepaald onder de uiteenzetting van de relevante feiten stipt de verzoekende partij aan dat zij op 15 oktober 2015 een nieuwe aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie heeft ingediend en dat deze aanvraag in behandeling is. Hieruit kan worden afgeleid dat de stukken die de verzoekende partij ten bewijze van een behoorlijke huisvesting aanbracht in aanmerking werden genomen en dat er een uitspraak zal volgen over de grond van de zaak. De verzoekende partij heeft dan ook geen actueel belang meer bij haar beroep nu zij geen voordeel meer kan halen uit de vernietiging van de bestreden beslissing. Immers heeft zij door het indienen van een nieuwe aanvraag verkregen wat zij met dit beroep beoogde met name dat haar bewijs van behoorlijke huisvesting in aanmerking zou worden genomen.

Hiermee geconfronteerd ter terechtzitting komt de raadvrouw van de verzoekende partij niet verder dan te stellen dat zij meent dat er wel nog belang is maar dat de Raad hierover zal oordelen. Dit vaag betoog van de raadvrouw van de verzoekende partij doet geen afbreuk aan de vaststellingen van de Raad.

Bij gebrek aan het rechtens vereiste belang is het beroep onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier februari tweeduizend zestien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU